

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18Pc/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820201442
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3820201442.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci navrhovateľky: O. I., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom D., V. VI. V. XXX/XX, občan SR, právne zastúpená: JUDr. Zlatica Hammerová, advokátka, so sídlom G.Švéniho 4/A, Prievidza, proti rozvedenému manželovi: Y. I., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom D., V. VI.V. XXX/XX, občan SR, právne zastúpený: JUDr. Vladimír Štrbík, advokát, so sídlom Námestie slobody 22, Prievidza, o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh **z a m i e t a**.
- II. Žiadnemu z účastníkov sa **nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka podala dňa 31.03.2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, ktorý odôvodnila tým, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 12Pc/19/2017 dňa 01.02.2018, právoplatným dňa 06.11.2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4CoP 27/2018 zo dňa 20.09.2018. Počas právneho trvania manželstva bol rozvedený manžel zaviazaný v rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 17C/101/2010 zo dňa 25.08.2010, právoplatným 13.09.2010 na manželské výživné v sume 180,- eur mesačne. Navrhovateľka je na invalidnom dôchodku a poberá invalidný dôchodok vo výške 392,30 eur, spolu s rozvedeným manželom je spoluvlastníčkou 2-izbového bytu, iné nehnuteľnosti nevlastní. Zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo nie je vypořadané, právna vec sa vedie na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 9C/1/2020. Navrhovateľka pravidelne mesačne uhrádza polovicu poplatkov spojených s užívaním bytu a to nájomné v sume 70,- eur, električka 13,- eur, plyn 7,50 eur, telefón 12,- eur, strava 250,- eur, oblečenie 300,- eur ročne t.j. 25,- eur mesačne, drogeria 15,- eur, lieky 65,- eur, spolu 457,50 eur. Rozvedený manžel je starobný dôchodca s dôchodkom vo výške 700,- eur mesačne. Navrhovateľka má viaceré zdravotné problémy, lieči sa na ortopédii, internom, urológii, neurológii, algeziológii a psychiatrii, pre ktoré je nútená užívať lieky s mesačným doplatkom od 50 do 80,- eur a vzhľadom na jej finančné možnosti nie je schopná zabezpečiť si všetky potrebné lieky a podrobovať sa doporučenej liečebnej terapii pobytom v kúpeľoch každý druhý rok a to aj napriek obmedzovaniu sa pri zakupovaní iných potrebných vecí. Je na príspevok na výživu od rozvedeného manžela odkázaná. Navrhovateľka sa chcela s bývalým manželom na príspevku dohodnúť, reagoval však nesúhlasne. Zároveň si uplatnila trovy konania.

2. Bývalý manžel s podaným návrhom nesúhlasil a žiadal ho v celkom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný. Za trvania manželstva manželke uhrádzal príspevok na výživu manželke. Na tomto výživnom manželke preukázateľne uhradil bezdôvodne sumu 2160,- eur, ktorú žiada vrátiť. V prípade nevrátenia podá na ňu žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Navrhovateľka manželské výživné vymáhala exekučne,

exekútora však nevyrozumela o rozvoze manželstva a exekučné konanie bolo zastavené až na základe opakovaných podnetov po vyše roku, čím vznikol uvedený preplatok. Bývalý manžel nemá nárok v zásade na rovnakú životnú úroveň ako druhý rozvedený manžel, ale má nárok na primeranú výživu, ktorá by mala zabezpečiť to, aby rozvedený manžel mal možnosť pokryť výdavky len na základné životné potreby, čo je u navrhovateľky zabezpečené jej invalidným dôchodkom cca 400,- eur mesačne. Do riadneho starobného dôchodku môže ísť 12.05.2023. Suma 400,- eur jej postačuje na krytie svojich potrieb, nakoľko v spoločnej domácnosti s účastníkmi konania žijú ich dve plnoleté deti, ktoré prispievajú na náklady bytu a energií. Zo zvyšných finančných prostriedkov, ktoré má navrhovateľka k dispozícii je schopná pokryť svoje oprávnené náklady. Základnou podmienkou priznania nároku podľa návrhu je, že rozvedený manžel, ktorý o príspevok žiada, nie je schopný sa sám živiť a teda výživou je odkázaný na rozvedeného manžela. Táto podmienka splnená nie je. Navrhovateľka nepravdivo v návrhu tvrdí, že dôvodom rozvodu manželstva bolo požívanie alkoholu, pričom návrh na rozvod manželstva podal manžel a navrhovateľka sa voči nemu odvolala. V odôvodnení rozvodového rozsudku v bodoch 24 až 26 sú podrobne opísané pomery účastníkov, ktoré súd zistil ak čo sa týka finančných pomerov manželov (sp. zn. 12Pc/19/2017). Účelom príspevku na výživu rozvedenej manželky po rozvoze nie je v žiadnom prípade zabezpečenie rovnakej životnej úrovne rozvedených manželov ale účelom je zabezpečenie primeranej výživy pre toho manžela , ktorý nie je schopný sám sa živiť. Výživné tak nemá slúžiť na udržovanie životnej úrovne rozvedeného manžela ako sa domnieva navrhovateľka vo svojom návrhu. Náklady spojené s užívaním bytu tak ako to uvádza navrhovateľka nie sú pravdivé, nakoľko v spoločnej domácnosti žijú aj dospelé deti, ktoré prispievajú, dcéra jemu a syn navrhovateľke. Vyčíslené náklady sú účelové a nepravdivé. Čo sa týka liekov, na predložených dokladoch o ich kúpe sú rôzne vernostné karty a platba rôznymi platobnými kartami, teda ide o doklady, ktoré si navrhovateľka zohnala. Reálne za ne nezaplatila. Lieky predpísané lekárom na ktoré navrhovateľka dopláca jej späťne uhradí zdravotná poisťovňa, teda aj v tomto smere je vyčíslenie nákladov zavádzajúce. Rozvedený manžel ďalej vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že je starobných dôchodcom a celý život pracoval v bani, čomu zodpovedá jeho zdravotný stav, taktiež užíva lieky. Navyiac v čase, keď platil manželke výživné, ona neplatila za byt ani iné úhrady. Teda reálne mala viac peňazí ako on, čo je zrejme aj z rozvodového rozsudku. Navrhovateľka mala v roku 2000 na svojom tajne vedenom účte sumu 132.000,- Sk a aj v súčasnosti má zrejme na svojom účte oveľa viac finančných prostriedkov ako on.

3.Podaním zo dňa 28.05.2020 sa navrhovateľka vyjadrila k tvrdeniam svojho bývalého manžela. Potvrdila, že s nimi v spoločnej domácnosti žijú ich dve plnoleté deti, ktoré im prispievajú na bývanie. Navrhovateľka uviedla, že syn jej nepravidelne prispieva na stravu, pričom za rok 2019 je poskytol necelých 1000,- eur a v roku 2020 jej dal 3 x po 100,- eur. Žiadne iné finančné prostriedky jej syn neposkytuje. K sume 132.000,- Sk uviedla, že táto suma jej bola vyplatená Prvou stavebnou sporiteľňou a.s. titulom výpovede zmluvy o stavenom sporení, ktorú sumu ona následne previedla na bývalého manžela, navrhovateľka má našetrovaných necelých 300,- eur.

4. V stanovisku rozvedeného manžela z 22.06.2020 tento zotrval na tom, aby súd návrh ako nedôvodný zamietol. Z navrhovateľkou predložených dokladov vyplynulo, že mal na účte finančné prostriedky, tieto sa použili na kúpu auta, prerábku bytu a vyplatenie súrodencov v rámci dedičského konania, uvedené sa rieši v konaní o vyporiadaní BSM. Navrhovateľka ale svoje finančné prostriedky v rámci domácnosti nepoužila. Výška príspevku rozvedenej manželke musí byť obmedzená jej primeranosťou, čo znamená, že výživné bude slúžiť na pokrytie časti niektorých opodstatnených výdavkov na domácnosť. Rozvedený manžel si uplatnil aj trovy konania.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa so spismi tunajšieho súdu sp. zn. 17C/101/2010, sp. zn. 12Pc/19/2017 a obsahom spisu 18Pc/4/2020 najmä s návrhom, výpisom z osobného účtu navrhovateľky, pokladničnými blokmi z lekární, dokladom k platbe za mobil, dokladom o kúpeľnom doplatku, rozhodnutím Sociálnej poisťovne o invalidnom dôchodku navrhovateľky, písomným vyjadrením rozvedeného manžela k návrhu, oznámením Sociálnej poisťovne o výške starobného dôchodku rozvedeného manžela, lekárskou správou k zdravotnému stavu navrhovateľky, replikou navrhovateľky, duplikou rozvedeného manžela, dokladom o výške doplatku za lieky u rozvedeného manžela a ostatným obsahom súdneho spisu.

6.Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

6.1. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 17C/101/2010-38 zo dňa 25.08.2010 súd uložil rozvedenému manželovi povinnosť platiť navrhovateľke manželské výživné v sume 180,- eur mesačne, rozsudok nadobudol právoplatnosť 13.09.2010, bol vypracovaný bez odôvodnenia s poukazom na § 157 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Zo zápisnice zo dňa 25.08.2020 však vyplýva, že navrhovateľka žiadala v konaní priznať manželské výživné v sume 500,- eur mesačne. Manžel sa vyjadril, že je ochotný jej prispievať sumou 150,- eur mesačne. Viac nie je ochotný jej dať. Navrhovateľka mala priznaný čiastočný invalidný dôchodok 179,30 eur mesačne. Od apríla 2010 je nezamestnaná. Podrobila sa operácii ramena 2x, ciev 5x, mechúra a palca na pravej nohe. K lekárovi chodila 3 - 4 krát do mesiaca. Posledný trvalý pracovný pomer mala predtým, ako sa narodil syn. Syn už pracoval, zarobil okolo 17.000,- Sk mesačne, presne nevedela. Vynakladala dosť veľké sumy na lieky. Manžel kupoval potraviny, platil byt v sume 130,- eur mesačne, ročnú poisťku na auto 150,- eur a syn na chod domácnosti neprispieval.

6.2. Okresný súd Prievidza rozsudkom č.k. 12Pc/19/2017-48 zo dňa 01.02.2018 manželstvo účastníkov rozviedol. V odôvodnení rozsudku uviedol, že za podstatné súd považuje aj to, že hoci v byte žili štyria ľudia s pravidelným mesačným príjmom, na zálohových platbách za bývanie sa výlučne podieľal a to aj v čase rozvodu manželstva len navrhovateľ (rozvedený manžel v konaní 18Pc/4/2020). Po zohľadnení súdom stanovenej výšky vyživovacej povinnosti voči manželke a po úhrade všetkých zálohových platieb za bývanie navrhovateľom zostáva navrhovateľovi suma cca 300,- eur mesačne a manželke suma cca 500,- eur mesačne, preto nemožno vôbec tvrdiť, že by manželka bola ekonomicky závislá od navrhovateľa. Manželke navrhovateľa zrejme takýto stav vyhovuje a podľa názoru súdu len táto skutočnosť ju zrejme viedla k tomu, že s rozvodom manželstva nesúhlasila z obavy, že peňažných prostriedkov po rozvode bude mať menej (kvôli manželskému výživnému) a teda že bude môcť nakladať a rozhodovať s menším obnosom peňazí.

6.3. Z čl. 4 ako výpisu z osobného účtu navrhovateľky bolo zistené, že dňa 09.02.2020 navrhovateľka na účte disponovala sumou minimálne 800,- eur.

6.4. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredia z 28.11.2019 bola zistená výška invalidného dôchodku od 01.01.2020, ktorý poberá navrhovateľka v sume 392,30 eur mesačne.

6.5. Z oznámenia Sociálnej poisťovne ústredia z 18.11.2019 bola zistená výška starobného dôchodku rozvedeného manžela od 01.01.2020 v sume 723,40 eur mesačne.

6.6. Z lekárskej správy MUDr. Vladimíry Gerlichovej zo dňa 25.05.2020 mal súd preukázané, že navrhovateľka trpí chronickým ochorením pohybového, neurologického, tráviaceho a urologického systému, pre ktoré je odkázaná na chronickú medikáciu. Okrem pravidelnej liečby užíva aj výživové doplnky, ktoré si v plnej hodnote platí sama. Je liečená aj v ambulancii chronickej neutíšiteľnej bolesti a užíva aj psychofarmaká, lieky ktoré užíva sú väčšinou s doplatkom , okrem toho liečbu dopĺňa aj voľnopredajnými liekmi.

6.7. Z účastníckej výpovede navrhovateľky na pojednávaní dňa 29.07.2020 bolo zistené, že debetná operácia z jej osobného účtu dňa 09.02.2020 súvisí s tým, že navrhovateľka musela vrátiť bývalému manželovi túto sumu ako jej bezdôvodne vyplatenú titulom manželského výživného, pôvodne táto suma bola určená na zuby. Do kúpeľov chodí navrhovateľka každý druhý rok, kedy časť pobytu platí zdravotná poisťovňa a zvyšok ona dopláca (pozn. sumou 84,- eur čl. 11 spisu), ak by si tento pobyt mala platiť každý rok, bola by to suma 500 až 700,- eur. Do kúpeľov chodí pre problémy s chrbticou. Je pravdou, že navrhovateľka okrem liekov na predpis užíva aj voľnopredajné lieky, ktoré jej doporučí lekár. Jej mesačný doplatok za lieky je od 60 do 75,- eur, poisťovňa jej na lieky preplatila v minulom roku len sumu 12,- eur. Navrhovateľka mala posledný trvalý pracovný pomer pred narodením syna. Chodí aj do Banskej Bystrice do ambulancie chronickej bolesti, kam ju vozí sanitka. Syn jej prispieva na stravu sumou 100,- eur (hoci žiadala od neho 150,- eur mesačne) z čoho mu ona varí, takže túto sumu si on preje. Nevie koľko syn zarába. Následne navrhovateľka uviedla, že sumu 100,- eur od syna ona vníma ako jeho príspevok na stravu, keďže mu varí, ale aj na bývanie a elektriku. Syn jej však sumu 100,- eur dáva nepravidelne, v roku 2020 jej dal 3 x 100,- eur a za jún 2020 sumu 100,- eur. Keď si všetko poplatí (bývanie, lieky, stravu), tak jej zostane 10-20,- eur. Navrhovateľka uviedla, že všetko potrebné si vykryje z invalidného dôchodku, lebo čo iné jej ostáva, hoci by potrebovala kvalitnejšie lieky, ktoré si nemôže dovoliť. Syn má živnosť, montuje bezpečnostné dvere v spoločnosti Sherlock, výšku jeho

aktuálneho zárobku navrhovateľka nepozná, má 33 rokov a pracuje odkedy sa vyučil. Sumu 100,- eur jej nepravidelne dáva cca posledné 3 roky. K mačke uviedla, že je pouličná, zachránila ju, na stravu pre mačku mesačne minie sumu 6 až 8,- eur a na podstielku 2,50 eur, kvety kupuje vo výpredaji, keď sú v zľave. V tomto roku si tiež musela kúpiť nové okuliare s výdavkom cca 177,- eur, za mobil platí od 12 do 20,- eur mesačne, čo závisí od toho, či minie dáta, ak tieto minie skôr znova si kredit dobije. K druhému mobilu uviedla, že tento už nepoužíva, resp. volala z neho bývalému manželovi včera, lebo nechce, aby vedel jej nové číslo. Za komunálny odpad platí 63,61 eur mesačne na 2 osoby (seba a syna). K odkázanosti na žiadaný príspevok od bývalého manžela uviedla, že sa ona musí veľmi uskrňovať, a bude rada každej priznanej sume, aj menej ako žiada, lebo keď sú opravy v byte, väčšinou to dáva opravovať ona, napr. záchod jeho oprava ju stála 190,- eur, aj batériu musela kúpiť, polovicu jej na to dal syn. Potvrdila, že v byte chová aj psa (platí daň za psa 20,- eur ročne vyplýva z č.l. 66 spisu).

6.8.Z účastníckej výpovede rozvedeného manžela na pojednávaní dňa 29.07.2020 bolo zistené, že má takisto zdravotné problémy s chrbticou, užíva aj lieky na vysoký krvný tlak s doplatkom cca 16,- eur na 3 mesiace. Výdavky na bývanie uhrádza v polovici, oblečenie a obuv kupuje sezónne, drogéria a hygienické potreby ho stoja 10,- eur mesačne, pracie prostriedky cca 10,- eur mesačne, stravuje sa spolu s dcérou, sumu mesačne na stravu pre seba uviesť nevedel, dcéra mu prispieva na bývanie a v roku 2020 mu na tento účel dala spolu 500,- , pričom nájom na 1 osobu vychádza 35,- eur mesačne a navrhovateľka platí aj za syna. Celkové nájomné je 140,- eur mesačne. Rozvedený manžel poukázal na to, že v byte navrhovateľka chová aj mačku, na ktorú má tiež výdavky, kupuje aj kvety, ktoré následne vysádza pred bytovku, poukázal na zdravotný stav navrhovateľky, ktorý podľa neho nie je taký zlý, ako to ona deklaruje, v minulosti za susedky umývala schody, dávali jej za to 5,- eur, to už ale teraz nie je, lebo v bytovom dome je už upratovačka. Navrhovateľka užíva tiež 2 mobility. On doposiaľ platí aj celú daň za byt.

6.9. Právny zástupca navrhovateľky v záverečnej reči na pojednávaní dňa 29.07.2020 uviedol, že navrhovateľka sa pridrižava písomne podaného návrhu ako aj svojho verbálneho prednesu. K podaniu návrhu ju viedla tá skutočnosť, že sa cíti byť odkázaná na príspevok na svoju výživu, nakoľko z príjmu, ktorý má, nedokáže zabezpečiť všetky svoje potreby, predovšetkým potreby spojené s jej veľmi nepriaznivým zdravotným stavom, kedy potrebuje si zakupovať aj ďalšie potrebné lieky, ktoré si ale nezakupuje, pretože na tieto nemá peniaze. Preto doložila doklady o zakupovaní tých liekov, ktoré si môže dovoliť. Ale v skutočnosti by potrebovala aj ďalšie lieky. Na doporučenie lekára by potrebovala absolvovať každý rok to liečenie, aby sa jej ten zdravotný stav zlepšil, na toto liečenie nemá peniaze. Jej návrh je opodstatnený, je v takom zdravotnom stave, že nie je schopná si privyrobiť ďalšie peniaze, je odkázaná len na dôchodok a z tohto dôchodku, pri tom zdravotnom stave, ktorý má, si nedokáže zabezpečiť všetky svoje nevyhnutné potreby.

6.10. Právny zástupca oprávnenej na pojednávaní dňa 29.07.2020 uviedol, že pokiaľ syn neprispieva matke na nájomné a býva spolu s rodičmi v domácnosti, považuje to za osobný dar matky svojmu synovi. Nevidí dôvod, aby toto v konečnom dôsledku dotoval rozvedený manžel. Poukázal na hrubý nepomer, keď navrhovateľka tvrdí, že má stravnú jednotku 250,- eur a syn sa stravuje za 100,- eur plus na bývanie, čím dotuje svojho syna, čo je jej vecou. V záverečnej reči uviedol, že žiada návrh zamietnuť ako nedôvodný. Zo samotnej výpovede navrhovateľky na podstatnú otázku súdu sama uviedla, že vlastne zo svojho dôchodku plus z tých finančných prostriedkov, ktoré jej poskytuje syn, je schopná vyžiť a že jej ešte nejaké drobné prevyšujú. Výdavky na stravu sú nadsadené na 1 osobu 250,- eur. K nákladom na bývanie jej prispieva syn. K mobilnému telefónu ak niekto nemá finančné prostriedky 20,- eur kredit je zbytočne luxusný poplatok. Naviac chová domáce zvieratá, a keby sa ich zbavila, zostanú jej financie, keby si dala lacnejší mobil, má možnosť si kúpiť tie ďalšie lieky. Vzhľadom k uvedenému navrhol návrh zamietnuť ako nedôvodný, lebo nie je odkázaná na výživu manžela. Trovy konania si neuplatnil.

7. Podľa § 72 ods. 1, 2 a 3 Zákona o č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.(2)Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.(3)Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o

rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotný stav vyžadujúci sústavnú opateru.

8. Rozsah danej vyživovacej povinnosti formou príspevku na výživu rozvedenej manželky resp. rozvedeného manžela zákon vymedzuje ako „primeranú výživu“ a nevychádza v danom prípade z požiadavky na rovnakú životnú úroveň rozvedených manželov. Základným predpokladom na priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela je nedostatočná schopnosť rozvedeného manžela sám sa živiť, čo znamená v konkrétnych prípadoch napríklad nepriaznivý zdravotný stav rozvedeného manžela, starostlivosť o dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, nedostatok pracovných príležitostí, strata kvalifikácie a pod. Rozvedenú manželku súd považuje za neschopnú sama sa živiť aj v prípade, ak sa stará o dieťa staršie ako 3 roky, avšak vyžadujúce si osobitnú starostlivosť.

9. Zo znenia ust. § 72 Zákona o rodine možno vyvodíť základné hmotnoprávne podmienky, za ktorých možno priznať príspevok na výživu rozvedeného manžela a to 1. manželstvo musí byť rozvedené, 2. jeden z rozvedených manželov nie je schopný sám sa živiť, 3. schopnosti, možnosti a majetkové pomery druhého manžela umožňujú príspevok priznať, 4. bývalí manželia sa nevedia na príspevku dohodnúť, 5. súd prihliada na príčiny rozvratu manželstva. Z uvedeného vyplýva, že je treba vychádzať nielen z potrieb rozvedeného manžela, požadujúceho príspevok na výživu, závislý od jeho schopnosti sám sa živiť, ale aj zo schopností a možností druhého rozvedeného manžela. Účelom je zabezpečenie primeranej výživy pre toho z manželov, ktorý nie je schopný sám sa živiť.

10. Na základe zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný, keď z preukázaných skutočností vyplýva, že základná podmienka na poberanie príspevku a to kvalifikovaná miera odkázanosti navrhovateľky na príspevok v tomto prípade nie je daná. Z judikatúry súdov vyplýva, že pokiaľ aj jeden z manželov má aj značne nadpriemerné príjmy, zatiaľ čo druhý z rozvedených manželov sa ocitol v horšej majetkovej situácii avšak má schopnosť sám sa živiť a to aj z prípadných dávok v rámci systému sociálneho zabezpečenia, nárok na príspevok mu nevzniká. Súd sa nestotožnil s argumentáciou navrhovateľky, že je v takom zdravotnom stave, že nie je schopná si privyrobiť ďalšie peniaze a je odkázaná len na dôchodok a z tohto dôchodku, pri tom zdravotnom stave, ktorý má, si nedokáže zabezpečiť všetky svoje nevyhnutné potreby. Vykonaným dokazovaním bolo totiž preukázané a to aj priamo výpoveďou navrhovateľky na súdnom pojednávaní, že z invalidného dôchodku, ktorý poberá v sume 392,30 eur mesačne a z príspevku syna na chod domácnosti (jeho stravu, bývanie) v sume 100,- eur mesačne si dokáže zabezpečiť všetky svoje nevyhnutné potreby a ostane jej podľa jej vyjadrenia ešte suma 10-20,- eur mesačne. Dňa 09.02.2020 mala navrhovateľka preukázateľne na svojom účte ušetrenú sumu minimálne 800,- eur a v písomnom vyjadrení z 27.05.2020 taktiež v konaní uviedla, že má aktuálne našetrovaných necelých 300,- eur. Už len z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľka ňou tvrdenú odkázanosť na príspevok od rozvedeného manžela v konaní nepreukázala. Zo zistených pomerov je zrejmé, že navrhovateľka má dostatok finančných prostriedkov aj na kupovanie stravy a starostlivosť o domáce zvieratá (mačka, pes) a má aj finančné prostriedky na kúpu nie nevyhnutných položiek ako napr. kvety k výsadbe pred bytový dom, v ktorom býva, čo nerozporovala, iba tvrdila, že tieto kvety si kupuje v zľave. Súd sa stotožnil s argumentáciou rozvedeného manžela, že pokiaľ položka navrhovateľky na stravu predstavuje podľa jej tvrdenia sumu 250,- eur mesačne a syn, ktorý je samostatne zárobkovo činnou osobou, vo veku 33 rokov jej prispieva na stravu a bývanie sumou 100,- eur mesačne, toto v konečnom dôsledku nemôže byť vnímané v neprospech rozvedeného manžela, ktorý by mal príspevkom vykrývať ostatné potreby (nie nevyhnutné) na živobytie navrhovateľky. Pri prepočte výšky nájmu na osobu je táto 35,- eur mesačne, navrhovateľka uhradza polovicu výdavkov na bývanie t.j. sumu 70,- eur mesačne, tiež elektriku 13,- eur mesačne, plyn 7,50 eur mesačne, čo je spolu suma 90,50 eur na bývanie, platí ročnú daň za komunálny odpad 63,61 eur/ 2 osoby, čo je 2,65 eur / mesačne na osobu, spolu suma mesačných nákladov na bývanie predstavuje 93,15 eur na 2 osoby, teda ak plnoletý syn matke prispieva sumou 100,- eur mesačne, z ktorej reálny náklad na bývanie na jeho osobu je min. 46,57 eur mesačne, zvyšná suma 53,42 eur nemôže reálne pokryť mesačný náklad na stravu pre jedného dospelého človeka, najmä za stavu, ak navrhovateľka tvrdí, že ona sama minie na stravu mesačne sumu 250,- eur. Súd ako nadštandardný považuje výdavok navrhovateľky za telekomunikačné služby v sume od 12 do 20,- eur mesačne, pričom sama navrhovateľka uviedla, že výška mesačnej platby za mobil závisí od toho, či si minie dáta, kedy si následne priplatí ďalšie dáta alebo ich neminie v danom mesiaci. Navrhovateľka taktiež tvrdila, že v súvislosti s jej veľmi nepriaznivým zdravotným stavom, kedy si potrebuje zakupovať aj ďalšie potrebné lieky, ktoré si ale nezakupuje, pretože na tieto nemá peniaze, súd v tejto súvislosti poukazuje na listinný dôkaz č.l. 48 spisu, z ktorého

vyplýva z vyjadrenia ošetrojúceho lekára, že navrhovateľka o.i. užíva aj výživové doplnky, ktoré si v plnej hodnote platí sama a liečbu dopĺňa aj voľnopredajnými liekmi. Z uvedeného je zrejmé, že má finančné prostriedky na zakúpenie jednak výživových doplnkov aj voľnopredajných liekov. Záverom súd poukazuje aj na vyjadrenie navrhovateľky v závere súdneho pojednávania, kedy uviedla, že keď sú opravy v byte, väčšinou to dáva opravovať ona, napr. oprava sanity (WC) ju stála 190,- eur, musela kúpiť aj batériu, polovicu na to jej prispel syn. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľka má k dispozícii aj finančnú rezervu, ktorú v prípade potreby použije. Zákon o rodine zároveň ukladá súdu povinnosť pri rozhodovaní vo veci určenia príspevku na výživu rozvedeného manžela prihliadať aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi, pričom po oboznámení pripojeného rozvodového spisu vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 18Pc/19/2017 mal súd za to, že na rozvrate manželstva mali svoj podiel viny obaja manželia , pretože problémy, ktoré v ich manželstve postupne vznikali nedokázali náležite riešiť, nevážili si jeden druhého, vzájomne sa netolerovali, nerešpektovali svoju dôstojnosť a nepomáhali si. Z rozvodového konania nevyplýva, čo tvrdila manželka, že rozvrat manželstva spôsobil manžel, ktorý nadmerne užíval alkohol a hral hazardné hry.

11.Súd vyhodnotiac vyššie uvedené skutočnosti preto dospel k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný a preto ho v celom rozsahu zamietol.

12.Podľa § 52 zákona č.161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

13.Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

14.Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

15.Generálna klauzula formulovaná v § 52 CMP vychádza z predpokladu, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Touto formáciou sa okrem iného zdôrazňuje výnimočnosť uplatňovania nároku na náhradu trov konania v prípadoch, ak to tento zákon pripúšťa. V Civilnom sporovom poriadku takúto výnimku predstavuje ustanovenie § 257, v Civilnom mimosporovom poriadku je to ustanovenie § 55. Ustanovenie § 55 CMP predstavuje tzv. materiálny korektív, aplikácia ustanovenia § 55 CMP však musí byť náležite odôvodnená a pri aplikácii ust. § 55 nie je rozhodujúcim kritériom úspech v konaní. Predpoklad, že je s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé priznať niektorému z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania, musí súd vyhodnotiť z úradnej moci, a to za predpokladu, že si účastník konania alebo iná osoba uplatnila nárok na náhradu trov konania. Pri hodnotení kritéria, či je s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé priznať náhradu trov konania, nie je jediným kritériom zohľadňovanie osobných a majetkových pomerov účastníkov. Relevantné sú okolnosti prejednávanej veci. konanie o určenie príspevku na rozvedenú manželku je konaním mimosporovým a rozhodujúcim kritériom pre priznanie nároku náhradu trov konania nie je úspech v konaní.

16.Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka si uplatnila v konaní trovy konania, súd postupom podľa § 55 vyhodnocoval dôvody okolnosti pre spravodlivé priznanie trov účastníkovi. V tomto konaní sa navrhovateľka ako rozvedená manželka domáhala určenia príspevku na výživu, avšak dôvody, ktoré ju viedli k podaniu návrhu, samotné okolnosti konania, ako aj výsledok (jeho neúspech) nezakladajú okolnosti, na základe ktorých bolo možné priznať mu náhradu trov konania podľa § 55 CMP. Rozvedený manžel si trovy konania v zmysle záverečnej reči na súdnom pojednávaní neuplatnil. Súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, vzhľadom na nezistenie okolností prípadu, pre ktoré by bolo priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov spravodlivé.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je p r í p u s t n é odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 376 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.